

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/1255 van 21 juni 2016
in de zaak 1516/RvVb/0125/SA

In zake:

1. mevrouw **Annick EELEN**, wonende te 2310 Rijkevorsel, Eksterstraat 10, waar woonplaatskeuze wordt gedaan
2. de heer **Luc EELEN**
3. mevrouw **Mireille DE RIDDER**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Frank DEHAEN

verzoekende partijen

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:*

de **c.v.b.a.s.o. BOUWBEDRIJF DE NOORDERKEMPEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jef PEETERS
kantoor houdende te 2300 Turnhout, Gemeentestraat 4/6
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 30 oktober 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 6 augustus 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel van 25 maart 2015, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het bouwen van een woongebouw bestaande uit drie sociale appartementen en een carport in de linker zijtuinstrook, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2310 Rijkevorsel, Lindenweg 11 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie H, nr. 514 N.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft geen nota over de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 12 april 2016.

2.

Met een tussenarrest van 3 mei 2016 (nr. RvVb/S/1516/1035) beveelt de Raad de heropening van de debatten en worden de partijen opgeroepen voor de openbare zitting van 31 mei 2016, waar de behandeling van de vordering tot schorsing werd hernomen.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen VELLE die *loco* advocaat Frank DEHAEN verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Leen BOGAERTS die *loco* advocaat Jef PEETERS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 16 van het DBRC-decreet verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De c.v.b.a.s.o. BOUWBEDRIJF DE NOORDERKEMPEN verzoekt met een aangetekende brief van 28 januari 2016 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 21 maart 2016 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen. Een beschikking waarbij uitspraak wordt gedaan over het verzoek tot tussenkomst heeft steeds een voorlopig karakter.

2.

De tussenkomende partij werd verzocht om, binnen een termijn van vijftien dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van de brief van de griffie van 23 maart 2016, het rolrecht te storten. De tussenkomende partij legt op de zitting van 31 mei 2016 een bewijs van betaling van het rolrecht neer gedateerd op 31 mei 2016. De Raad stelt vast dat de tussenkomende partij de betalingstermijn kennelijk manifest heeft overschreden.

3.

Gelet op het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, krijgt de tussenkomende partij evenwel de mogelijkheid om in haar schriftelijke uiteenzetting zoals bedoeld in artikel 75, §2 van het Procedurebesluit, toelichting te geven over de redenen van de niet-tijdige betaling van het rolrecht en te duiden waarom deze redenen overmacht of onoverwinnelijke dwaling zouden uitmaken.

4.

Voorgaande overwegingen verhinderen evenwel niet dat, mede gelet op het principieel voorlopig karakter van de in het kader van de beoordeling van een vordering tot schorsing gedane vaststellingen, de manifest laattijdige betaling van het verschuldigde rolrecht door de tussenkomenende partij tot gevolg heeft dat de tussenkomenst onontvankelijk is voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft en dat derhalve geen rekening kan gehouden worden met de standpunten van de tussenkomenende partij bij de beoordeling ervan.

De tussenkomenende partij kon op de openbare zitting van 31 mei 2016 immers geen redenen van overmacht of onoverwinnelijke dwaling voor de niet-tijdige betaling van het rolrecht geven. De Raad kan de verklaring van de tussenkomenende partij dat zij het verzoek tot betaling op de achterzijde van de aangetekende brief pas bij de voorbereiding van het dossier voor de zitting zag, niet als reden van overmacht of onoverkomelijke dwaling aanvaarden, te meer daar de tussenkomenende partij ook reeds aanwezig was op de zitting van 12 april 2016.

IV. FEITEN

Op 13 januari 2015 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van drie sociale nieuwbouwwoningen”*.

Het betreft een woongebouw, op het einde van een nieuwe verkaveling, bestaande uit drie sociale appartementen en een carport in de linker zijtuinstrook. Binnen deze verkaveling worden ook twaalf halfopen bebouwingen voorzien, met elk een voor- en achtertuin en al dan niet gekoppelde carports.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in woongebied. Het perceel is gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling. Het betreft meer bepaald lot 7 van verkaveling 527 verleend op 8 december 2011 door de verwerende partij.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 januari 2015 tot en met 19 februari 2015, dient de eerste verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De technische dienst van de gemeente brengt op 20 januari 2015 een voorwaardelijk gunstig advies uit voor de bouw van twee opritten tussen de rand van de rijweg en de rooilijn.

De brandweer van zone Taxandria brengt op 2 februari 2015 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel verleent op 25 maart 2015, op eensluidend advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomenende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het van kracht zijnde gewestplan en de van toepassing zijnde voorschriften van de verkaveling.

In principe lijkt nog steeds aan de Bouwmaatschappij een rneergezinswoning met drie woongelegenheden vergund te kunnen worden (op kavel 7 cfr. de voorschriften), uiteraard voor zover de aanvraag voor het overige in overeenstemming is met de

verkavelingsvergunning, voorschriften en plan (de vergunningsaanvraag moet nog steeds in concreto bekeken worden). Het gegeven dat de woongelegenheden hun 'sociaal karakter' verloren hebben op het niveau van het vergunningsbesluit, door de intrekking van de sociale last, lijkt daaraan op het eerste zicht geen afbreuk te doen. De deputatie heeft geoordeeld dat de sociale last afsplitsbaar was, en dat de intrekking niet raakt aan de geldigheid van de eigenlijke verkavelingsvergunning. Zij stelde ook dat de intrekking geen impact heeft op de plannen. De verkavelingsvergunning is voor het overige behouden gebleven. In het bijzonder zijn de stedenbouwkundige voorschriften behouden gebleven, waarin onder 1.1.A uitdrukkelijk is voorzien dat op kavel 7 een meergezinswoning met drie woongelegenheden kan worden gebouwd.

...

Beoordeling van het openbaar onderzoek

- De vergunningsaanvraag wordt beoordeeld onder voorbehoud van de betrokken burgerlijke rechten en houdt derhalve geen enkele beslissing in omtrent het bestaan en de draagwijdte van deze rechten. Krachtens art. 144 van de Grondwet behoren geschillen over burgerlijke rechten, zoals het hebben van bouwrecht, erfdienstbaarheden, ..., tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken. - De gemeente leverde een voorwaardelijke verkavelingsvergunning af waarin op kavel 7 de sociale last kan worden gerealiseerd. Omwille van de beoogde verdichting in het kader van de realisatie van het sociaal objectief wordt lot 7 afgezonderd waarop 3 wooneenheden kunnen worden gerealiseerd door de bouwmaatschappij De Noorderkempen.
- Het arrest van het Grondwettelijk Hof van 7 november 2013 (nr. 145/2013), zoals aangepast bij beschikking tot verbetering van 18 december 2013, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 10 februari 2014, heeft onder meer de bepalingen inzake de sociale lasten (artikel 4.1.8 t.e.m. artikel 4.1.13 en 4.1.16 t.e.m. artikel 4.1.26 DGPD) vernietigd.
- De Deputatie heeft d.d. 5/10/2014 ingevolge het hogergenoemde vernietigingsarrest de sociale last uit de verkavelingsvergunning geschrapt.
- Der bezwaarindiener argumenteert dat "de sociale last ex -de verkavelingsvergunning" de enige bestaansredenen was voor de verkoop van kavel 7 aan de bouwmaatschappij".
- Voor de gemeente was "de sociale last" de enige bestaansreden voor het toekennen van lot 7 voor 3 sociale appartementen in een verkaveling bestemd voor eengezinswoningen.
- Er kan geconcludeerd worden dat bij de realisatie van de voorwaarden van de verkavelingsvergunning alle betrokken partijen handelden conform de van toepassing zijnde regelgeving. Het gegeven dat de woongelegenheden hun sociaal karakter verloren hebben door de intrekking lijkt geen afbreuk te doen aan de mogelijkheid om een stedenbouwkundige vergunning af te leveren conform de verkavelingsvoorschriften. De deputatie heeft geoordeeld dat de sociale last afsplitsbaar is en dat de intrekking niet raakt aan de geldigheid van de eigenlijke verkaveling. Zij stelde ook dat de intrekking geen impact heeft op de plannen (die lot 7 bestemmen voor de bouwmaatschappij De Noorderkempen). De verkavelingsvergunning is voor het overige behouden gebleven. In het bijzonder zijn de stedenbouwkundige voorschriften behouden gebleven, waarin onder 1.1.A uitdrukkelijk is voorzien dat op kavel 7 een meergezinswoning met drie woongelegenheden kan worden toegelaten.
- Er bestaat momenteel een grote juridische onduidelijkheid over de toepassing van de verkavelingsvergunning na intrekking van de sociale last. Er is geen juridisch precedent. Het blijft moeilijk of onmogelijk om de concrete gevolgen in te schatten zowel naar de totstandkoming van de Authentieke Akte als de totstandkoming van kavel 7 van de verkavelingsvergunning.
- De vernietiging/intrekking van de sociale last is immers zonder juridisch precedent. Het blijft moeilijk de concrete gevolgen ervan in te schatten.
- Bij de beoordeling van de verkavelingsvergunning werd uitvoering gegeven aan het Decreet Grond en Pandenbeleid tot het bereiken van het sociaal objectief. - Er, werd voorzien om in een verkaveling voor uitsluitend eengezinswoningen 1 kavel te voorzien voor een meergezinswoning om de sociale last te realiseren. Rekening houdend met de aan de gemeenten opgelegde druk tot realisatie van het sociaal objectief en de betrachting

om de lasten/gevolgen voor de aanvrager zoveel mogelijk te beperken werd in weerwil van de goede ruimtelijke ordening lot 7 bestemd voor de realisatie van 3 eenheden sociale tast.

- De bouwmaatschappij De Noorderkempen en de gemeente zijn partners in de realisatie van het sociaal objectief. Indien lot 7 het sociaal karakter zou verliezen wordt automatisch voor de toekomst de bestaanbaarheid van lot 7 in het gedrang gebracht. De bouwmaatschappijen genieten in de regelgeving aparte rechten en plichten die niet automatisch kunnen worden overgedragen op een privaat persoon.

- Een loutere schrapping van het sociale karakter van het bestemmingsvoorschrift voor tot 7 is voor de gemeente bijgevolg niet mogelijk zonder heroverweging ten gronde van de argumenten voor de gestelde rechtshandeling (zijnde de afgeleverde verkavelingsvergunning) en rekening houdend met alle beoordelingselementen die zich opdringen vanuit de toepassing van VCRO art. 1.1.4. De vergunningverlenende overheid zou niet dezelfde beslissing genomen hebben ongeacht het feit of het betrokken gedeelte in de verkavelingsvergunning "de realisatie van het sociaal objectief" al dan niet mede deel uitmaakte van de aanvraag voor de afgeleverde verkavelingsvergunning.

Er kan geconcludeerd worden dat er geen argument is om de gevraagde stedenbouwkundige vergunning niet af te leveren en dit binnen de daarvoor voorziene behandelingstermijn.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De vergunningsaanvraag wordt beoordeeld onder voorbehoud van de betrokken burgerlijke rechten en houdt derhalve geen enkele beslissing in omtrent het bestaan en de draagwijdte van deze rechten. Krachtens art. 144 van de Grondwet behoren geschillen over burgerlijke rechten, zoals het hebben van bouwrecht, erfdienstbaarheden, ..., tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken. Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

Functionele inpasbaarheid.

Het projectgebied betreft lot 7 van een verkaveling. Het ontwerp is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en het plan van de verkaveling dat de betrokken kavel bestemd heeft voor de bouwmaatschappij De Noorderkempen om deze te bebouwen met 3 sociale appartementen in half-open bebouwingsvorm.

Mobiliteitsimpact

...

De schaal

...

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

....

Visueel-vormelijke elementen

...

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

...

Er is voldoende rekening gehouden met een kwalitatieve inrichting van de ruimtes naar wooncomfort en Leefbaarheid toe. Er is een private buitenruimte aanwezig. Er kan voldoende natuurlijk licht in de woning komen via de voldoende grote oppervlakte glaspartijen.

..."

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 10 juni 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 juli 2015 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij beslist op 6 augustus 2015 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Een afschrift van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 11 mei 2015.

De poststempel van de aangetekende brief van Eelen-De Ridder met het beroepsschrift is gedateerd op 10 juni 2015 en geldt als bewijs van verzending.

Bij nazicht van het beroepsschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en/of het uitvoeringsbesluit van 24 juli 2009:

Het beroepsschrift bevat geen omschrijving van de hinder of nadelen ingevolge de bestreden beslissing. Het betreft geen administratieve beroepsprocedure zoals bepaald in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Het. beroep handelt over een betwisting over het eigendomsrecht en de betwisting van de Overdrachtsakte d.d. 21/11/2012 van het perceel aan de Bouwmaatschappij De Noorderkempem CV. De deputatie heeft geen bevoegdheid om zich uit te spreken over de eigendomsrechten. Ze kan zich daarom ook niet uitspreken of de vergunning al dan niet werd verleend aan een persoon of rechtspersoon die over de eigendomsrechten beschikt. Een stedenbouwkundige vergunning wordt altijd verleend onder voorbehoud van burgerlijke rechten.

De deputatie kan enkel oordelen of voldoende rekening werd gehouden met de geldende stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening. Het beroepsschrift bevat geen elementen waaruit blijkt dat de stedenbouwkundige voorschriften niet correct werden toegepast of dat de goede ruimtelijke ordening door de aanvraag in het gedrang wordt gebracht.

De poststempel van de aangetekende, brief van Annick Eelen met het beroepsschrift is gedateerd op 10 juni 2015 en geldt als bewijs van verzending.

Bij nazicht van het beroepsschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en/of het uitvoeringsbesluit van 24 juli 2009:

Het. beroepsschrift bevat geen omschrijving van de hinder of nadelen ingevolge de bestreden beslissing. Het betreft geen administratieve beroepsprocedure zoals bepaald in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve

te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

*In het licht van voorgaande en gelet op onderstaande redenen dient, in de huidige situatie, de door het college van burgemeester en schepenen van Rijkevorsel aan Noorderkempen afgeleverde Vergunning geschorst te worden totdat zekerheid is bekomen over het zakenrechtelijk statuut van het Perceel, gelet op de volgende **hoogdringende redenen**:*

- **de noodzaak om een voor alle partijen rechtszekere situatie te creëren:** zoals bovenstaand reeds aangehaald, zou het toekennen van een stedenbouwkundige vergunning aan Noorderkempen, gelet op de huidige concrete omstandigheden en juridische onduidelijkheid omtrent het eigendomsrecht/zakelijk recht over het Perceel, verkeerde verwachtingen kunnen scheppen bij alle betrokken partijen en tot **onomkeerbare schade** kunnen leiden in de situatie waarin de burgerlijke rechtbanken zouden beslissen dat het eigendomsrecht over Perceel terug dient te gaan *ex tunc* naar verzoekers (aangezien in dergelijke situatie het Perceel niet meer in diens oorspronkelijke toestand naar verzoekers zou kunnen teruggaan). Deugdelijk bestuur vereist hier aldus dat voor een rechtszekere en standvastige oplossing wordt gekozen.
- **de huidige onzekerheid omtrent het eigendomsrecht van het Perceel:** de bouwwerken op het Perceel kunnen maar uitgevoerd worden door de persoon die titularis is van een zakelijk recht op het Perceel. Welnu, het is thans voorwerp van discussie en er bestaat een grote juridische onduidelijkheid over (i) wie juridische (eigendoms)rechten kan laten gelden op het Perceel en (ii) de beoordeling van de geldigheid van de Authentieke Akte (cf. *supra*). Welnu, indien de burgerlijke rechtbanken oordelen dat de Authentieke Akte inderdaad nietig verklaard dient te worden, zal deze nietigverklaring retroactief (*ex tunc*) werken en zal Noorderkempen geacht worden nooit eigenaar te zijn geweest van het kwestieuze perceel grond. M.a.w.: in deze laatste hypothese zou Noorderkempen nooit het recht gehad hebben om bouwwerken op het Perceel uit te voeren.

Teneinde voor alle partijen een rechtszekere situatie te creëren, dient er aldus eerst duidelijkheid te komen aangaande het burgerrechtelijk luik

(eigendomsrechten), vooraleer een beslissing genomen kan worden over het administratief luik (de stedenbouwkundige vergunning).

...”

2.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen met hun uiteenzetting voorbij gaan aan artikel 4.2.22, §1, eerste lid VCRO, dat stelt dat stedenbouwkundige vergunningen een zakelijk karakter hebben en verleend worden onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten. Het door de verzoekende partijen omschreven nadeel vloeit niet, minstens niet rechtstreeks, voort uit de bestreden beslissing op zich maar wel uit het kennelijk betwist karakter van het “*zakenrechtelijk statuut*” van het perceel, en dit ingevolge een juridische discussie die ontstaan is met betrekking tot de authentieke akte waarmee de verzoekende partijen het betrokken perceel aan de tussenkomende partij hebben verkocht.

Daarnaast halen de verzoekende partijen in hun uiteenzetting over de gevorderde schorsing geen concrete redenen aan die aantonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot tussenkomst van de c.v.b.a.s.o. BOUWBEDRIJF DE NOORDERKEMPEN is onontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
2. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 21 juni 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER